

კონვენცია

ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების გამოყენების, დაგროვების, წარმოების და გადაცემის აკრძალვისა და მათი განადგურების შესახებ

პრეამბულა

მონაწილე მხარეები,

მოწადინებული არიან რა, ბოლო მოუღონ ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების მიერ გამოწვეულ უბედურ შემთხვევებს და განსაცდელს, რის შედეგადაც ყოველი კვირის განმავლობაში იღუპება და სახიზრდება ასობით უდანაშაულო და დაუცველი ადამიანი და უპირველესად კი ბავშვები; რომელთა გამოც ფერხდება ეკონომიკური განვითარება და აღდგენა, რთულდება ლტოლვილთა და ქვეყნის შიგნით იძულებით გადაადგილებულთა რეპატრაცია წარმოიქმნება სხვა მძიმე შედეგები მათი განლაგებიდან მრავალი წლის შემდეგაც კი; მიიჩნევენ რა აუცილებლად ერთობლივ ეფექტურ და კოორდინირებულ მოქმედებას მსოფლიოში არსებული ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების განადგურების რთული ამოცანის წარმატებული გადაჭრისათვის მონდომებულნი არიან, რომ მაქსიმალურად შეუწყონ ხელი ნაღმზე დაზარალებულთა მოვლასა და რეაბილიტაციას სოციალური და ეკონომიკური რეინტეგრაციის ჩათვლით. თვლიან, რომ ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების სრული აკრძალვა შეიძლება იქცეს ურთიერთდობის განმტკიცების მნიშვნელოვანი ფაქტორი; მიესალმებიან 1996 წლის 3 მაისის შესწორებული პროტოკოლის მიღებას ნაღმების, ნაღმი-ხაფანგების და სხვა მოწყობილობების გამოყენების შეზღუდვის ან აკრძალვის შესახებ, რომელიც წარმოადგენს დანართს კონვენციისა ჩვეულებრივი იარაღის იმ კონკრეტული სახეობების გამოყენების შეზღუდვის ან აკრძალვის შესახებ, რომელითაც შეუძლიათ განსაკუთრებით მძიმე დაზიანების მიყენება ან გააჩნიათ არაშერჩევითი მოქმედების ეფექტი; მოუწოდებენ ყველა სახელმწიფოს, რომელსაც ჯერ ეს არ გაუკეთებია, უმოკლეს ვადაში მოახდინოს აღნიშნული პროტოკოლის რატიფიკაცია; ამასთან, მხარს უჭერენ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალური ასამბლეის 1996 წლის 10 დეკემბრის რეზოლუცია 51/45 S, რომელიც შეიცავს მოწოდებას ყველა სახელმწიფოსადმი აქტიურად იღვაწონ ეფექტური იურიდიული ძალის მქონე საერთაშორისო შეთანხმების მიღებისათვის მიწისზედა ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების წარმოების, დაგროვების, გამოყენების და გადაცემის აკრძალვის შესახებ; ხაზგასმით აღნიშნავენ რა საზოგადოებრივი აზრის დიდ მნიშვნელობას ჰუმანიზმის პრინციპების დამკვიდრებაში, რომლის მაჩვენებელსაც წარმოადგენს მოწოდება ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების სრული აკრძალვის შესახებ და აღნიშნავენ რა ძალისხმევას, რომელსაც ახორციელებენ წითელი ჯვრის და წითელი ნახევარმთვარის საერთაშორისო მოძრაობა, მიწისზედა ნაღმების აკრძალვის საერთაშორისო კომპანია და მრავალი სხვა არასამთავრობო ორგანიზაცია; იმოწმებენ რა 1995 წ. 5 ოქტომბრის ოტავის დეკლარაციას და 1997 წ. 27 ივნისის ბრიუსელის დეკლარაციას, რომლებიც შეიცავენ მოწოდებას საერთაშორისო საზოგადოებრიობისადმი გააფორმონ საერთაშორისო იურიდიული ძალის მქონე სავალდებულო შეთანხმება ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების გამოყენების, დაგროვების, წარმოებისა და გადაცემის შესახებ გამოკვეთს რა ყველა სახელმწიფოს მიერ მოცემული კონვენციის მიღების უზრუნველყოფის სურვილს მოწადინებულთა ყოველმხრივ და აქტიურად შეუწყოს ხელი მისთვის უნივერსალური ხასიათის მიცემას ყველა შესაბამისი ფორმით, კერძოდ, გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის, განიარაღების შესახებ კონვენციის, რეგიონალური ორგანიზაციებისა თუ კონვენციისა ჩვეულებრივი შეიარაღების იმ კონკრეტული სახეობების გამოყენების შეზღუდვის ან აკრძალვის შესახებ, რომელთაც შეუძლიათ განსაკუთრებით მძიმე დაზიანების მიყენება ან გააჩნიათ არაშერჩევითი (განურჩეველი) მოქმედების ეფექტი, - მოქმედების განხილვის კონფერენციის ჩათვლით; აღიარებენ რა საერთაშორისო სამართლის ჰუმანიტარული პრინციპს, რომლის თანახმადაც შეიარაღებულ კონფლიქტში მონაწილე მხარის უფლება შეარჩიოს ბრძოლის წარმოების მეთოდი და საშუალება სულაც არაა შეუზღუდავი; პრინციპს, რომელიც კრძალავს

შეიარაღებული კონფლიქტის დროს იმგვარი იარაღის, ჭურვების, ბრძოლის წარმოების საშუალებების და მეთოდების გამოყენებას, რომლებსაც შეუძლიათ განსაკუთრებით მძიმე დაზიანების ან განსაცდელის (ტკივილის) გამოწვევა, აგრეთვე, პრინციპს, რომლის თანახმადაც აუცილებელია არსებითად ერთმანეთისაგან განირჩეოდნენ სამოქალაქო პირები და მეომრები (კომბატანტები)

შეთანხმდნენ შემდეგზე:

მუხლი 1.

ზოგადი ვალდებულებები

1. ყოველი მონაწილე მხარე ვალდებულებას იღებს არასდროს და არანაირ ვითარებაში
 - ა) არ გამოიყენოს ქვეითსაწინააღმდეგო მალმები
 - ბ) არ შეიმუშავოს, არ აწარმოოს, არ შეიძინოს რაიმე სხვა გზით, არ დააგროვოს, არ შეინახოს და არ გადასცეს არავის პირდაპირ ან სხვისი მეშვეობით ქვეითსაწინააღმდეგო მალმები
 - გ) არავითარ შემთხვევაში არავის შეუწყოს ხელი, არ დაეხმაროს ან წაახალისოს მოცემული კონვენციის თანახმად მონაწილე სახელმწიფოებისათვის აკრძალული ქმედებებისაკენ
2. ყოველი მონაწილე-სახელმწიფო ვალდებულებას იღებს წინამდებარე კონვენციის დებულებების შესაბამისად გაანადგუროს ყველა ქვეითსაწინააღმდეგო მალმი ან უზრუნველყოს მათი განადგურება.

მუხლი 2.

განსაზღვრებანი

1. ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმი ისეთ ნაღმს აღნიშნავს, რომელიც ფეთქდება მიახლოების ან უშუალოდ შეხების შედეგად. მასთან, აზიანებს, ასახიჩრებს ან კლავს ერთ ან რამდენიმე ადამიანს. ნაღმები, რომელნიც ადამიანის მიახლოებას ან შეხებაზე კი არა, ნებისმიერ მოძრავე საშუალებაზე რეაგირებისთვისაა გამიზნული აღჭურვილია გაუფრთხილებლობის საწინააღმდეგო (დამცავი) ელემენტით, არ განეკუთვნებიან ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმის კატეგორიას მხოლოდ იმის საფუძველზე, რომ ისინი ამგვარადაა აღჭურვილი.
2. ნაღმი აღნიშნავს საბრძოლო საშუალებას, რომელიც მიწაზე, მიწისქვეშ, ზედაპირზე ან მის სიახლოვესაა განთავსებული და ფეთქდება ადამიანის ან ნებისმიერი მოძრავე საშუალების მასთან მიახლოების ან უშუალო შეხების შედეგად.
3. გაუფრთხილებლობის საწინააღმდეგო (დამცავი) ელემენტი აღნიშნავს მოწყობილობას, რომელიც ნაღმის დამცავს წარმოადგენს მიერთებული, მიმაგრებული ან მის ქვეშაა განთავსებული და მოქმედებაში მოდის ნაღმთან შეხების მიზნობრივი გადაადგილების შედეგად.
4. გადაცემა აღნიშნავს არა მხოლოდ ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების ფიზიკურ გადაადგილებას ეროვნულ ტერიტორიაზე ან ტერიტორიიდან, არამედ საკუთრების და ნაღმებზე კონტროლის უფლების გადაცემას, რომელიც არ შეეხება ტერიტორიას, რომელზეც ეს ნაღმებია განთავსებული.
5. დანაღმული რაიონი აღნიშნავს მონაკვეთს, რომელიც სახიფათოა მასზე ნაღმების განლაგების ან სავარაუდო განლაგების გამო.

მუხლი 3.

გამონაკლისი

1. მიუხედავად პირველ მუხლში ასახული ზოგადი ვალდებულებების არსებობისა, ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების გარკვეული რაოდენობის შენახვა ან გადაცემა ნებადართულია ნაღმების აღმოჩენის, განადგურების ან განადგურების მეთოდების შემუშავებისა

და ამ მეთოდების შესწავლის მიზნით. ამგვარი ნაღმების რაოდენობა არ უნდა აღემატებოდეს ზემოთაღნიშნული მიზნის მისაღწევად აბსოლუტურად აუცილებელი ნაღმების მინიმალურ რაოდენობას.

2. ნებადართულია ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების გადაცემა მათი განადგურების მიზნით.

მუხლი 4.

ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების მარაგის განადგურება

1. მესამე მუხლში ჩამოყალიბებული გამონაკლისის გათვალისწინებით ყოველი მონაწილე სახელმწიფო ვალდებულია იღებს გაანადგუროს ან უზრუნველყოს. განადგურება მის იურისდიქციისა თუ კონტროლს დაქვემდებარებულ დანაღმულ ველებზე განთავსებული ყველა ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმი უმოკლეს ვადებში მაგრამ არაუგვიანეს ათი წლისა წინამდებარე კონვენციის ძალაში შესვლიდან ამ მონაწილე სახელმწიფოსათვის.

მუხლი 5.

ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების განადგურება დანაღმულ რაიონებში

1. ყოველივე მონაწილე-სახელმწიფო უნდა გაანადგუროს ან უზრუნველყოს ქვეითსაწინააღმდეგო განადგურება დანაღმულ რაიონებში, რომლებიც იმყოფებიან მის იურისდიქციის ან კონტროლის ქვეშ, შესაძლო ვიდრე 10 წლის შემდეგ ამ კონვენციის ძალაში შესვლის თანავე მონაწილე-სახელმწიფოსათვის.

2. ყოველი მონაწილე-სახელმწიფო ყველაფერს გააკეთებს იმისათვის, რომ გამოავლინოს მისი იურისპოდენციის თუ კონტროლის ქვეშ მყოფი რაიონები, სადაც, როგორც ცნობილია, განთავსებულია ან შეიძლება იყოს განთავსებული ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმები და ყველა ღონეს იხმარს, რომ უმოკლეს ვადებში პერიმეტრზე აღინიშნოს დანაღმულ რაიონებში განთავსებული ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების ადგილმდებარეობა, დააწესოს ზედამხედველობა და მოახდინოს მისი იზოლაცია შემოღობვის ან სხვა საშუალებების მეშვეობით, რათა სრულად უზრუნველყოს მოცემულ ტერიტორიაზე სამოქალაქო პირთა შეღწევადობის გამორიცხვა, ვიდრე მთლიანად არ განადგურდება იქ განთავსებული ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმები.

განზაძღვრება უნდა შეესაბამებოდეს სტანდარტებს, 1996 წლის 3 მაისს შესწორებულ პროტოკოლში ნაღმების, ნაღმები-ხაფანგების ან სხვა მოწყობილობების აკრძალვაზე ან შეზღუდულ გამოყენებაზე, რომელიც თან ერთვის კონვენციას კონკრეტული სახის იარაღის აკრძალვის ან გამოყენების შეძლების შესახებ? ღომლებსაც შეუძლიათ განსაკუთრებული ზიანის მიყენება ან ატარებენ არაარჩევით ხასიათს.

3. თუ რომელიმე მონაწილე სახელმწიფო მიიჩნევს, რომ მოცემულ ვადებში არ ძალუძს პირველ პუნქტში მითითებული ყველა ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმის განადგურება ან განადგურების უზრუნველყოფა, მას შეუძლია მონაწილე სახელმწიფოების თათბირს ან კონფერენციას კონვენციის მოქმედების განხილვის შესახებ თხოვნით გაზარდოს ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების სრული განადგურებისთვის დადგენილი დროის ხანგრძლივობა ათ წლამდე.

4. ყოველ თხოვნაში საჭიროა

ა) ნაჩვენები იყოს სავარაუდო გაგრძელების ვადა.

ბ) დაწვრილებით უჩვენონ სავარაუდო გახანგრძლივების საფუძვლები

1) ინფორმაცია სამუშაოების მომზადებისა და ჩატარების შესახებ განაღმვის ეროვნული პროგრამების შესაბამისად

2) ინფორმაცია ფინანსურ და ტექნიკურ საშუალებებზე, რომლის გამოყოფაც შეუძლია მონაწილე სახელმწიფოს ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების სრული განადგურების მიზნით

3) იმ გარემოებების განმარტება, რომლებიც ხელს უშლიან მონაწილე-სახელმწიფოს სრულად გაანადგუროს ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმები დანაღმულ რაიონებში.

გ) აღწეროს ვადის გაგრძელების ჰუმანიტარული, სოციალური, ეკონომიკური შედეგები

დ) სრულად წარმოადგინონ სხვა ინფორმაცია, რომელიც შეეხება თხოვნას ვადის სავარაუდო გაგრძელების შესახებ

5. კონვენციის მოქმედებასთან დაკავშირებული მონაწილე-სახელმწიფოების თათბირი ან კონფერენცია მხედველობაში მიიღებს მე-4 პუნქტში მოცემულ ფაქტორებს, გააანალიზებს თხოვნას და მონაწილეთა და ხმის მიმცემთა ხმების უმრავლესობით იღებს გადაწყვეტილებას დააკმაყოფილოს თუ არა თხოვნა ვადის გაგრძელების შესახებ.

6. ვადის გაგრძელება შესაძლებელია კიდევ ერთხელ განმეორებითი თხოვნის შეტანის შემთხვევაში მოცემული მუხლის მე-3, მე-4 და მე-5 პუნქტების შესაბამისად. ვადის გაგრძელების შესახებ განმეორებითი თხოვნის შეტანისას მონაწილე-სახელმწიფომ უნდა წარმოადგინოს დამატებითი ინფორმაცია იმის შესახებ, რა ვაკეთდა მოცემული მუხლის შესაბამისად სანქცირებული წინა გადავადების პერიოდში

მუხლი 6.

საერთაშორისო თანამშრომლობა და თანადგომა

1. წინამდებარე კონვენციის ვალდებულებების შესრულებისას ყოველ მონაწილე-სახელმწიფოს უფლება აქვს მოითხოვოს და მიიღოს დახმარება იქ, სადაც ეს შესაძლებელია, სხვა მონაწილე-სახელმწიფოებისაგან იმ მოცულობით, რამდენათაც ეს შესაძლებელია.

2. ყოველი მონაწილე-სახელმწიფო ვალდებულია იღებს რაც შეიძლება ფართოდ შეუწყოს ხელი წინამდებარე კონვენციის განხორციელებასთან დაკავშირებული აღჭურვილობის, მასალების, სამეცნიერო-ტექნიკური ინფორმაციის გაცვლას და უფლება აქვს მიიღოს მონაწილეობა ამგვარ გაცვლაში. მონაწილე-სახელმწიფოს არა აქვს უფლება დააწესოს დაუსაბუთებელი (უსაფუძვლო) შეზღუდვები განაღმვის საშუალებებისა და შესაბამისი ტექნიკური ინფორმაციის მიწოდებასთან დაკავშირებით ჰუმანიტარული მიზნებისათვის.

3. ყოველი მონაწილე-სახელმწიფო, რომელსაც შესაბამისი საშუალებები გააჩნია, მონაწილეობას იღებს ნაღმებზე დაზარალებულ პირთა მოვლის, რეაბილიტაციის, სოციალური და ეკონომიური რეინტეგრაციის ღონისძიებებსა და ნაღმსაშიშროების შესახებ ინფორმირების პროგრამის განხორციელებაში. ამგვარი თანამშრომლობა შეიძლება განხორციელდეს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციების და დაწესებულებების, საერთაშორისო წითელი ჯვრის, წითელი ჯვრის და წითელი ნახევარმთვარის ეროვნული საზოგადოებების და მათი საერთაშორისო ფედერაციების, არასამთავრობო ორგანიზაციების ან ორმხრივი შეთანხმებების მეშვეობით.

4. ყოველი მონაწილე-სახელმწიფო, თუ მას შესაბამისი საშუალებანი გააჩნია, დახმარებას უწევს განაღმვასა და ამასთან დაკავშირებულ სხვა ღონისძიებებში. ამგვარი თანამშრომლობა ხორციელდება გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის სისტემის, საერთაშორისო და რეგიონალური ორგანიზაციების და დაწესებულებების, არასამთავრობო ორგანიზაციებისა და დაწესებულებების მეშვეობით, ან ორმხრივი შეთანხმების საფუძველზე, აგრეთვე თანხების გადარიცხვის გზით გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის განაღმვის ხელშეწყობის მიზნობრივ ფონდში ან განაღმვის ღონისძიებების გამახორციელებელ რეგიონალურ ფონდში ნებაყოფლობითი შენატანების სახით.

5. ყოველი მონაწილე-სახელმწიფო, რომელსაც გააჩნია შესაბამისი საშუალებები, აქტიურად მონაწილეობს ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების მარაგის განადგურების ღონისძიებებში.

6. ყოველი მონაწილე-სახელმწიფო იღებს ვალდებულებას მიაწოდოს შესაბამისი ინფორმაცია გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის სისტემაში შექმნილ განაღმვის ღონისძიებათა მონაცემების ბაზაში შესატანად, განსაკუთრებით კი ინფორმაცია განაღმვის სხვადასხვა საშუალებებისა და მეთოდების შესახებ, აგრეთვე, ამ სფეროში მომუშავე ექსპერტების, დაწესებულებების ან განაღმვის საკითხებზე მომუშავე ეროვნული საკოორდინაციო ცენტრების სიები.

7. მონაწილე-სახელმწიფოებს შეუძლიათ თხოვნით მიმართონ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციას, რეგიონალურ ორგანიზაციებს, სხვა მონაწილე სახელმწიფოებს, სხვა კომპეტენტურ სამთავრობათაშორისო ან არასამთავრობო სტრუქტურებს, დაეხმარონ მათ ხელმძღვანელ ორგანოებს განაღმვის ეროვნული პროგრამის შემუშავებისას კონკრეტული საკითხების გადასაწყვეტად, კერძოდ:

- ა) ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების პრობლემატიკის სრული მოცულობით და მასშტაბით განხილვა.
 - ბ) ამ პროგრამის განხორციელებისათვის აუცილებელი ფინანსური, ტექნიკური და ადამიანური რესურსები.
 - გ) შესაბამისი მონაწილე-სახელმწიფოს იურისდიქციასა და კონტროლქვეშ მყოფ დანადგულ რაიონში განთავსებული ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების სრული განადგურებისთვის საჭირო ვადების განსაზღვრა.
 - დ) ნაღმსაწინააღმდეგო შესახებ ინფორმირების ღონისძიებები, რომელთა მიზანია შეამციროს ნაღმების აფეთქების შედეგად ადამიანთა დაღუპვის ან დასახიჩრების შემთხვევები.
 - ე) ნაღმებზე დაზარალებულებისთვის დახმარების აღმოჩენა.
 - ვ) ურთიერთობანი დაინტერესებულ მონაწილე-სახელმწიფოს ხელისუფლებასა და შესაბამის სამთავრობო, სამთავრობათაშორისო და არასამთავრობო სტრუქტურებს შორის რომლებიც მონაწილეობას მიიღებენ ამ პროგრამის განხორციელებაში.
8. წინამდებარე მუხლის დებულებების შესაბამისად დახმარების აღმოჩენი ან მიმღები ყოველი მონაწილე-სახელმწიფო მონაწილეობს დახმარების შესახებ შეთანხმებული პროგრამების სრულ და თანადროულ განხორციელებაში.

მუხლი 7.

გამჭვირვალობის ზომები

1. ყოველი მონაწილე-სახელმწიფო რაც შეიძლება ადრე, მაგრამ, ნებისმიერ შემთხვევაში არაუგვიანეს მონაწილე-სახელმწიფოსთვის მოცემული კონვენციის ძალაში შესვლიდან **180** დღის შემდეგ, გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალურ მდივანს აწვდის ინფორმაციას:
- ა) მე-9 მუხლში აღნიშნული ეროვნული ზომების განხორციელების შესახებ
 - ბ) სრულ მონაცემს მისი კუთვნილი, მფლობელობაში, იურისდიქციისა თუ კონტროლქვეშ მყოფი ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების მარაგის შესახებ მათი ტიპების, რაოდენობისა და, თუ შესაძლოა, საწყობებში განთავსებული ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების ყოველი ტიპის პარტიების ნომრების ჩვენებით
 - გ) რამდენადაც ეს შესაძლებელია, ყველა დანადგული რაიონის კოორდინატების მონაცემები, სადაც განთავსებულია ან შესაძლოა განთავსებული იყოს მათ იურისდიქციასა და კონტროლქვეშ მყოფი ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმები, დანადგულ რაიონში განთავსებული ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმის ყოველი სახეობის, ტიპის, რაოდენობის და მათი განთავსების თარიღის რაც შეიძლება ზუსტი ჩვენებით
 - დ) დაცული ან ნაღმების აღმოჩენის, განადგვის ან განადგურების მეთოდების შემუშავების და ამ მეთოდების შესწავლის ან განადგურების მიზნით გადაცემული ყველა ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმის ტიპების, რაოდენობისა და, თუ შესაძლებელია, პარტიების ნომრების ჩვენებით, აგრეთვე იმ დაწესებულებების ჩვენებით, რომლებსაც მონაწილე-სახელმწიფომ უფლება მისცა შეენახა ან გადაეცა ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმები მე-3 მუხლის შესაბამისად.
 - ე) ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების წარმოების ობიექტების კონვენციისა ან ექსპლუატაციის შეწყვეტასთან დაკავშირებული პროგრამების მდგომარეობის შესახებ.
 - ვ) მე-4 და მე-5 მუხლის შესაბამისად ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების განადგურებასთან დაკავშირებული პროგრამების მდგომარეობის შესახებ იმ მეთოდების შესახებ ზუსტი მონაცემების ჩათვლით, რომლებიც გამოყენებულ იქნება განადგურებისას, აგრეთვე, იმ ობიექტების ადგილმდებარეობა, სადაც განხორციელდება განადგურება და გამოყენებული უსაფრთხოებისა და ეკოლოგიური ნორმების შესახებ, რომელთა დაცვაც სავალდებულოა.
 - ზ) ყველა ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმის ტიპები და რაოდენობა, რომლებიც ამ მონაწილე სახელმწიფოსთვის წინამდებარე კონვენციის ძალაში შესვლის შემდგომ იქნა განადგურებული, მე-4 და მე-5 მუხლის შესაბამისად განადგურებული ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმის ყოველ სახეობასთან დაკავშირებული რაოდენობრივი მონაცემების ჩათვლით, აგრეთვე, თუ ეს შესაძლებელია, ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმის ყოველ სახეობაზე პარტიის ნომრის მინიშნებით - მათი მე-4 მუხლის შესაბამისად განადგურების შემთხვევაში.

თ) წარმოებული ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმის ყოველი სახეობის ტექნიკური დახასიათება იმ ოდენობით რამდენადაცეს ცნობილია, და მონაცემები იმ ნაღმების შესახებ, რომლებიც მოცემულ მომენტში ეკუთვნის მონაწილე სახელმწიფოს ან მის მფლობელობაშია იმ ინფორმაციის მინიშნებით, რომელიც ხელს შეუწყობს ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების აღმოჩენას და გაუვნებლობას. ეს ინფორმაცია, სულ მცირე, უნდა შეიცავდეს მონაცემებს ზომების, ამფეთქების, ლითონის შემადგენლობის შესახებ, აგრეთვე ფერად ფოტოებს და სხვა მონაცემებს, რომლებიც ხელს შეუწყობენ ნაღმების გაუვნებლობას.

- 1) მოსახლეობის სწრაფი და ეფექტური გაფრთხილების საშუალებები ყველა იმ რაიონში, რომელიც მინიშნებულია მე-5 მუხლის მე-2 პარაგრაფში.
2. მონაწილე სახელმწიფოების მიერ წინამდებარე მუხლის შესაბამისად მიწოდებული ინფორმაცია ყოველწლიურად უნდა განახლდეს. იგი უნდა მოიცავდეს გასულ კალენდარულ წელს და გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალურ მდივანს მიეწოდება არაუგვიანეს ყოველი წლის 30 აპრილისა.
3. გაეროს გენერალური მდივანი ყველა ამგვარ მოხსენებას გადასცემს მონაწილე სახელმწიფოებს.

მუხლი 8.

შესრულების ხელშეწყობა და შესრულებასთან დაკავშირებული განმარტებანი

1. მონაწილე სახელმწიფოები თანხმდებიან ერთმანეთთან თანამშრომლობისა და კონსულტაციების შესახებ იმ საკითხებთან დაკავშირებით, რომლების წინამდებარე კონვენციის დებულებების განხორციელებას შეეხება და ერთობლივი ძალისხმევით, თანამშრომლობის სულისკვეთებით იღწვიან ხელი შეუწყონ მონაწილე სახელმწიფოების მიერ საკუთარი ვალდებულებების შესრულების წინამდებარე კონვენციის მიხედვით.
2. თუ ერთ ან რამდენიმე მონაწილე სახელმწიფოს სურს შეიტყოს ან გადაწყვიტოს საკითხი, რომელიც სხვა მონაწილე სახელმწიფოს მიერ წინამდებარე კონვენციის დებულებების შესრულებას შეეხება, მათ შეუძლიათ გაეროს გენერალური მდივნის მეშვეობით ამ მონაწილე სახელმწიფოს გაუგზავნონ შეკითხვა მათთვის საინტერესო საკითხთან განმარტებების თაობაზე. ამგვარ შეკითხვას თან ერთვის საქმესთან დაკავშირებული სრული ინფორმაცია. ყოველი მონაწილე სახელმწიფო ზრუნავს იმაზე, რომ არ დაუშვას უფლებათა ბოროტად გამოყენება და თავს იკავებს დაუსაბუთებელი შეკითხვებისაგან. მონაწილე სახელმწიფო, რომელმაც მიიღო შეკითხვა განმარტებების მოთხოვნით, შეკითხვის გამგზავნ მონაწილე სახელმწიფოს გაეროს გენერალური მდივნის მეშვეობით წარუდგენს 28 დღის მანძილზე სრულ ინფორმაციას, რომელიც ხელს შეუწყობს პრობლემის განმარტებას.
3. თუ შეკითხვის გამგზავნი მონაწილე სახელმწიფო დადგენილ ვადაში არ მიიღებს გაეროს გენერალური მდივნის მეშვეობით განსახილველად გაიტანოს მონაწილე სახელმწიფოების მორიგ თათბირზე. გაეროს გენერალური მდივანი ამ წარდგინებას თანდართული ყველა საჭირო ინფორმაციით დაუგზავნის ყველა მონაწილე სახელმწიფოს. ამ სახის სრული ინფორმაცია უნდა გადაეცეს შეკითხვის ადრესატ მონაწილე სახელმწიფოს, რომელსაც გააჩნია პასუხის უფლება.
4. მონაწილე სახელმწიფოების ნებისმიერი თათბირის მოწვევამდე ყოველ დაინტერესებულ მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია თხოვნით მიმართოს გაეროს გენერალურ მდივანს თანადგომა გაუწიოს და დაეხმაროს სასურველი განმარტებების მისაღებად.
5. შეკითხვის ავტორ მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია გაეროს გენერალური მდივნის მეშვეობით დააყენოს წინადადება მონაწილე სახელმწიფოების საგანგებო თათბირის მოწვევის შესახებ აღნიშნული პრობლემის განსახილველად. ამის შემდგომ, გაეროს გენერალური მდივანი ამ წინადადებას და დაინტერესებული მონაწილე სახელმწიფოების მიერ წარმოდგენილ სრულ ინფორმაციას უგზავნის ყველა მონაწილე სახელმწიფოს თხოვნით შეატყობინონ უჭერენ თუ არა მხარს საგანგებო თათბირის მოწვევას აღნიშნული საკითხის განსახილველად. თუ მასალების გაგზავნიდან 14 დღის მანძილზე მონაწილე სახელმწიფოების სულ მცირე ერთი მესამედი განაცხადებს თანხმობას საგანგებო თათბირის ჩატარების თაობაზე, გაეროს გენერალური მდივანი

იწვევს საგანგებო თათბირს მომდევნო 14 დღის განმავლობაში. ამ თათბირის ქვორუმს შეადგენს მონაწილე სახელმწიფოთა უმრავლესობა.

6. მონაწილე სახელმწიფოთა თათბირი, ან გარემოებიდან გამომდინარე, საგანგებო თათბირი, უპირველესად განსაზღვრავს საჭიროა თუ არა პრობლემის შემდგომი განხილვა იმ ინფორმაციის მხედველობაში მიღებით, რომელიც დაინტერესებული მონაწილე სახელმწიფოების მიერ იყო წარმოდგენილი. მონაწილე სახელმწიფოების თათბირი ან საგანგებო თათბირი ყველა ღონეს ხმარობს, რათა გადაწყვეტილება მიღებულ იქნეს კონსენსუსის გზით. თუ ყველა მცდელობის მიუხედავად შეთანხმების მიღწევა ვერ მოხერხდა, გადაწყვეტილების მიღება ხდება დამსწრე და კენჭისყრის მონაწილე მონაწილე სახელმწიფოების ხმის უმრავლესობით.

7. ყველა მონაწილე სახელმწიფო სრულად უნდა თანამშრომლობდეს მონაწილე სახელმწიფოთა თათბირსა თუ საგანგებო თათბირთან აღნიშნული პრობლემის განხილვის პროცესში, მე-8 პარაგრაფის შესაბამისად არსებული ფაქტების დადგენისათვის გაწეული მისიის მუშაობის ჩათვლით.

8. თუ საჭიროა დამატებითი განმარტებები, მონაწილე სახელმწიფოთა თათბირი თუ საგანგებო თათბირი ფაქტების დასადგენად აყალიბებს სპეციალურ მისიას და ამტკიცებს მის მანდატს დამსწრე და კენჭისყრაში მონაწილე მონაწილე სახელმწიფოების ხმების უმრავლესობით. შეკითხვის აღრესატ მონაწილე სახელმწიფოს ნებისმიერ დროს შეუძლია მოითხოვოს მისიის გაგზავნა მის ტერიტორიაზე ფაქტების დასადგენად. ამგვარი მისია იგზავნება მონაწილე სახელმწიფოთა თათბირის თუ საგანგებო თათბირის გადაწყვეტილების გარეშე.

მისიის შემადგენლობაში შეიძლება შედიოდეს ცხრა ექსპერტამდე, რომელთა დანიშვნა და დამტკიცება ხდება მე-9 და მე-10 პუნქტების შესაბამისად. მისიას შეუძლია შესაბამის ან სხვა ადგილებში შეკრიბოს დამატებითი ინფორმაცია სავარაუდო პრობლემასთან დაკავშირებით და იმყოფება შეკითხვის აღრესატი მონაწილე სახელმწიფოს იურისდიქციასა თუ კონტროლის ქვეშ.

9. გაეროს გენერალური მდივანი ამზადებს და ანახლებს მონაწილე სახელმწიფოთა მიერ გამოყოფილი კვალიფიცირებული ექსპერტების სიას მათი გვარ-სახელის, ეროვნების და სხვა შესაბამისი მონაცემების ჩვენებით, ხოლო შემდეგ დაუგზავნის მას ყველა მონაწილე სახელმწიფოს ამ სიაში ჩართული ნებისმიერი ექსპერტი განიხილება როგორც ფაქტების დამდგენი მისიის მონაწილე თუ ესა თუ ის მონაწილე სახელმწიფო წერილობითი ფორმით არ გამოხატავს თავის უთანხმოებას. ამ შემთხვევაში ეს ექსპერტი არ მონაწილეობს ფაქტების დამდგენი მისიის მუშაობაში არც მოწინააღმდეგე მონაწილე ქვეყნის ტერიტორიაზე და არც ნებისმიერ სხვა ადგილას, რომელიც ამ სახელმწიფოს იურისდიქციისა და კონტროლს ქვეშ იმყოფება, თუკი თავისი წინააღმდეგობის შესახებ მონაწილე სახელმწიფომ განაცხადა ექსპერტის დანიშვნამდე ამგვარი მისიის შემადგენლობაში.

10. მონაწილე სახელმწიფოების თათბირის თუ საგანგებო თათბირისაგან მოთხოვნის მიღების შემდეგ გაეროს გენერალური მდივანი კონსულტაციებს ატარებს შეკითხვის აღრესატ მონაწილე სახელმწიფოსთან და ნიშნავს მისიის ხელმძღვანელსა და მის წევრებს. მონაწილე სახელმწიფოს მოქალაქენი, რომლის თხოვნითაც იქმნება ფაქტების დამდგენი მისია, ან იმ მონაწილე სახელმწიფოთა მოქალაქენი, რომელთაც უშუალოდ შეეხება მისიის მოღვაწეობა არ შეიძლება შეყვანილ იქნენ მისიის შემადგენლობაში. მისიის წევრები სარგებლობენ პრივილეგიებითა და იმუნიტეტით, რომელიც გათვალისწინებულია პრივილეგიებისა და იმუნიტეტის შესახებ კონვენციის მე-6 მუხლით, მიღებულს 1946 წ. 13 თებერვალს.

11. ფაქტების დამდგენი მისიის წევრები შეკითხვის აღრესატ მონაწილე სახელმწიფოს ტერიტორიაზე ჩადიან უმოკლეს შესაძლებელ ვადაში, რის შესახებაც ატყობინებენ ამ მონაწილე სახელმწიფოს სულ მცირე 72 საათით ადრე. თავის მხრივ აღნიშნული მონაწილე სახელმწიფო იღებს მისიის წევრებზე მიღების, განთავსების და ტრანსპორტით უზრუნველყოფისათვის საჭირო ადმინისტრაციულ ზომებს და პასუხისმგებელია, მაქსიმალური შესაძლებლობის ფარგლებში, მისიის წევრების უსაფრთხოებაზე აღნიშნულ ტერიტორიაზე მათი ყოფნის განმავლობაში.

12. შეკითხვის აღრესატი მონაწილე სახელმწიფოს სუვერენიტეტის შელახვის გარეშე ფაქტების დამდგენ მისიას შეუძლია აღნიშნული სახელმწიფოს ტერიტორიაზე შეიტანოს მისთვის აუცილებელი მოწყობილობა-აღჭურვილობა, რომლის გამოყენებაც მოხდება მხოლოდ და

მხოლოდ სავარაუდო პრობლემასთან დაკავშირებული ინფორმაციის მოძიების მიზნით. მისია აღნიშნულ სახელმწიფოს წინასწარ, ჩასვლამდე აცნობებს რა სახის აღჭურვილობა იქნება გამოყენებული ფაქტების დადგენისათვის გაწეული მუშაობის პროცესში.

13. შეკითხვის ადრესატი მონაწილე სახელმწიფო ყველა ღონეს ხმარობს რათა უზრუნველყოს მისიის წევრების შეხვედრა და საუბარი საქმესთან დაკავშირებულ ყველა იმ პირთან, რომელთაც შეუძლიათ სავარაუდო პრობლემასთან დაკავშირებული ინფორმაციის მიწოდება.

14. შეკითხვის ადრესატი მონაწილე სახელმწიფო უზრუნველყოფს ფაქტების დამდგენი მისიის წევრების შეუფერხებელ გადაადგილებას მის კონტროლ ქვეშ მყოფ ყველა რაიონსა და ობიექტზე სადაც სავარაუდოდ შესაძლებელია პრობლემასთან დაკავშირებული ფაქტების მოძიება. ამასთან, გათვალისწინებული უნდა იყოს ყველა ზომები, რომელთა გატარებაც აღნიშნულ სახელმწიფოს აუცილებლად მიაჩნია შემდეგი მიზეზების გამო:

ა) საიდუმლო აღჭურვილობას, გასაიდუმლოებული ინფორმაციის და სარეჟიმო რაიონების დაცვა
ბ) იმ კონსტიტუციური ვალდებულებების დაცვის უზრუნველყოფა, რომლებიც შეიძლება გააჩნდეს შეკითხვის ადრესატ მონაწილე სახელმწიფოს საკუთრების უფლების, ჩხრეკის, კონფისკაციის და სხვა საკონსტიტუციო უფლებების მიმართებით; ან და
გ) ფაქტების დამდგენი მისიის წევრების ფიზიკური დაცვის და უსაფრთხოების უზრუნველყოფისათვის. არნიშნული მონაწილე სახელმწიფოს მიერ ამგვარი ზომების მიღების შემთხვევაში იგი ყოველგვარ გონივრულ საშუალებებს მიმართავს საიმისოდ, რომ ალტერნატიული საშუალებებით მოახდინოს მის მიერ წინამდებარე კონვენციის დაცვის დემონსტრირება.

15. ფაქტების დამდგენ მისიას შესაბამისი მონაწილე სახელმწიფოს ტერიტორიაზე დარჩენა შეუძლია არაუმეტეს 14 დღისა, ხოლო ნებისმიერ კონკრეტულ ადგილზე - არაუმეტეს 7 დღისა, თუ არ იქნება წინასწარ მიღწეული შეთანხმება სხვა ვადებთან დაკავშირებით.

16. ინფორმაცია, რომელიც კერძო ურთიერთობითაა მოძიებული და არაა დაკავშირებული ფაქტების დამდგენი მისიის მიერ შესასწავლ საკითხთან, უნდა ჩაითვალოს კონფიდენციალურად.

17. ფაქტების დამდგენი მისია მოხსენებას თავისი საქმიანობის შედეგების შესახებ წარუდგენს მონაწილე სახელმწიფოების თათბირს ან საგანგებო თათბირს გაეროს გენერალური მდივნის მეშვეობით.

18. მონაწილე სახელმწიფოთა თათბირი ან საგანგებო თათბირი განიხილავს შესაბამის ინფორმაციას ფაქტების დამდგენი მისიის მოხსენების ჩათვლით და შეუძლია წინადადებით მიმართოს შეკითხვის ადრესატ მონაწილე სახელმწიფოს წინასწარშეთანხმებულ ვადებში მიიღოს ზომები შესწავლილი პრობლემის აღმოსაფხვრელად. თავის მხრივ, აღნიშნული მონაწილე სახელმწიფო წარადგენს ანგარიშს ამ წინადადების საპასუხოდ გატარებული ღონისძიებების (მიღებული ზომების) შესახებ.

19. მონაწილე სახელმწიფოების თათბირს თუ საგანგებო თათბირს შეუძლია წინადადებით მიმართოს დაინტერესებულ მონაწილე სახელმწიფოებს იმ გზებისა და საშუალებების მინიშნებით, რომელიც საშუალებას იძლევა უფრო სრულად განმარტოს ან გადაჭრას განსახილველი პრობლემა საერთაშორისო სამართლის ნორმებით გათვალისწინებული შესაბამისი პროცედურების ჩათვლით. თუ დადგინდება, რომ განსახილველი პრობლემა წარმოიქმნა შეკითხვის ადრესატ მონაწილე სახელმწიფოსგან დამოუკიდებელი მიზეზების გამო, მონაწილე სახელმწიფოების თათბირს თუ საგანგებო თათბირს შეუძლია წამოაყენოს რეკომენდაციები შესაბამისი ზომების მიღების შესახებ მე-6 მუხლში აღნიშნული კოლექტიური ზომების ჩათვლით.

20. მონაწილე სახელმწიფოების თათბირი თუ საგანგებო თათბირი ყველა ღონეს იხმარს, რომ მე-18 და მე-19 პუნქტებში აღნიშნული ყველა გადაწყვეტილების მიღება მოხდეს კონსენსუსის გზით ან თათბირის დამსწრე და კენჭისყრის მონაწილე სახელმწიფოების ორი მესამედი ხმების მეშვეობით.

მუხლი 9.

განხორციელების ეროვნული საშუალებები

ყოველი მონაწილე სახელმწიფო იღებს შესაბამის სამართლებრივ, ადმინისტრაციულ თუ სხვა ზომებს, სისხლის სამართლის სანქციების ჩათვლით, რათა თავიდან აიცილოს და აღკვეთოს მისი იურისდიქციისა და კონტროლქვეშ მყოფ ტერიტორიაზე ნებისმიერი საქმიანობის განხორციელება, რომელიც აკრძალულია მონაწილე სახელმწიფოსათვის წინამდებარე კონვენციით.

მუხლი 10.

სადავო საკითხების დარეგულირება

1. მონაწილე სახელმწიფოები კონსულტაციების და ურთიერთ თანამშრომლობის მეშვეობით ცდილობენ მოაგვარონ ნებისმიერი სადავო საკითხი, რომელიც შეიძლება წარმოიქმნას წინამდებარე კონვენციის გამოყენების თუ განმარტების პროცესში. ყოველ მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია მსგავსი სადავო საკითხის თაობაზე შეატყობინოს მონაწილე სახელმწიფოთა თათბირს.
2. მონაწილე სახელმწიფოთა თათბირს შეუძლია მონაწილეობა მიიღოს სადავო საკითხის დარეგულირებაში ნებისმიერი გზით, რომელსაც მისაღებად ჩათვლის - შესთავაზოს საკუთარი დახმარება, მოუწოდოს დაეაში მონაწილე მხარეებს საკუთარი შეხედულებებისამებრ დაიწყონ დარეგულარების პროცედურა და შესთავაზოს ზღვრული ვადა ნებისმიერი შემთავანებლული პროცედურის განხორციელებისთვის.
3. წინამდებარე მუხლი არ ხელყოფს მოცემული კონვენციის დებულებებს დაცვის და დაცვაზე განმარტებების ხელშეწყობის ჭრილში.

მუხლი 11.

მონაწილე სახელმწიფოების თათბირი

1. მონაწილე სახელმწიფოები რეგულარულად იკრიბებიან იმ საკითხების განსახილველად, რომლებიც დაკავშირებულია წინამდებარე კონვენციის გამოყენება-განხორციელებასთან. კერძოდ:
 - ა) წინამდებარე კონვენციის მდგომარეობასა და მოქმედებასთან დაკავშირებული საკითხები
 - ბ) წინამდებარე კონვენციის დებულებების შესაბამისად წარმოდგენილი გაპირობებული მოხსენებების საკითხები
 - გ) საერთაშორისო თანამშრომლობისა და მხარდაჭერის საკითხები მე-6 მუხლის შესაბამისად
 - დ) ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების გაუვნებლობის მეთოდების სრულყოფის საკითხები
 - ე) მონაწილე სახელმწიფოს წარდგინებებთან დაკავშირებული საკითხები (მე-8 მუხლის თანახმად)
 - ვ) მონაწილე სახელმწიფოს წარდგინებებთან დაკავშირებული გადაწყვეტილებების საკითხები (გათვალისწინებული მე-5 მუხლით)
2. მონაწილე სახელმწიფოების პირველ თათბირს იწვევს გაეროს გენერალური მდივანი წინამდებარე კონვენციის ძალაში შესვლიდან ერთი წლის განმავლობაში. შემდგომ თათბირებს გაეროს გენერალური მდივანი მოიწვევს ყოველწლიურად კონვენციის მოქმედების განხილვის თაობაზე პირველი კონფერენციის ჩატარებამდე.
3. მე-8 მუხლში აღნიშნული წინაპირობების წარმოქმნისას გაეროს გენერალური მდივანი იწვევს მონაწილე სახელმწიფოების საგანგებო თათბირს.
4. პროცედურის შეთანხმებული წესების შესაბამისად დამკვირვებელთა სტატუსით ამგვარ თათბირებზე შეიძლება მოწვეულ იქნას სახელმწიფოები, რომლებიც არ წარმოადგენენ წინამდებარე კონვენციისა და გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის მონაწილე სახელმწიფოს, სხვა შესაბამისი საერთაშორისო ორგანიზაციები და დაწესებულებები, რეგიონალური ორგანიზაციები, წითელი ჯვრის საერთაშორისო კომიტეტი და შესაბამისი არასამთავრობო ორგანიზაციები.

მუხლი 12.

მოქმედების განხილვის კონფერენციები

1. კონფერენციას კონვენციის მოქმედების განხილვის შესახებ იწვევს გაეროს გენერალური მდივანი წინამდებარე კონვენციის ძალაში შესვლიდან 5 წლის განმავლობაში. შემდეგი კონფერენციების მოწვევა ხდება გაეროს გენერალური მდივნის მიერ ერთი ან რამდენიმე მონაწილე სახელმწიფოს თხოვნით იმის გათვალისწინებით, რომ კონვენციის მოქმედების საკითხის განმხილველ კონფერენციებს შორის გავა არანაკლებ 5 წლისა. ყველა მონაწილე სახელმწიფო მიწვეულ იქნება კონვენციის მოქმედების განხილვის კონფერენციაზე.
2. მოქმედების განხილვის კონფერენციის მოწვევა ხდება შემდეგი მიზნით:
 - ა) ჩატარდეს წინამდებარე კონვენციის მდგომარეობისა და მოქმედების მიმოხილვა
 - ბ) განხილულ იქნას მონაწილე სახელმწიფოების შემდგომი თათბირების ჩატარების საჭიროება და დადგინდეს ვადები მათ შორის, რაზედაც მინიშნება ხდება მე-11 მუხლის მე-2 პუნქტში.
 - გ) გადაწყვეტილების მიღება მონაწილე სახელმწიფოების მე-5 მუხლით გათვალისწინებულ წარდგინებებთან დაკავშირებით
 - დ) საჭიროების შემთხვევაში, თავის შემაჯამებელ მოხსენებაში დაამტკიცოს წინამდებარე კონვენციის შესრულებასთან დაკავშირებული დასკვნები.
3. მოქმედების განმხილველ ყოველ კონფერენციაზე დამკვირვებლების სტატუსით პროცედურის შეთანხმებული წესების შესაბამისად შეიძლება მოწვეულ იქნან სახელმწიფოები, რომლებიც არ წარმოადგენენ წინამდებარე კონვენციისა და გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის მონაწილე სახელმწიფოს, აგრეთვე სხვა შესაბამისი საერთაშორისო ორგანიზაციები და დაწესებულებები, რეგიონალური ორგანიზაციები, წითელი ჯვრის საერთაშორისო კომიტეტი და შესაბამისი არასამთავრობო ორგანიზაციები.

მუხლი 13.
შესწორებები

1. წინამდებარე კონვენციის ძალაში შესვლის შემდგომ ნებისმიერ მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია შეიტანოს წინამდებარე კონვენციაში ცვლილებების შეტანასთან დაკავშირებით. ყოველი ამგვარი წინადადება გაეგზავნება დეპოზიტორს, რომელიც უგზავნის მას ყველა მონაწილე სახელმწიფოს და კითხულობს მათ აზრს საჭიროა თუ არა წარმოდგენილი შესწორების განსახილველად კონფერენციის მოწვევა. თუ კი, არა უმეტეს 30-დღიანი ვადისა მონაწილე სახელმწიფოთა უმრავლესობა მხარს უჭერს წინადადების განხილვას, დეპოზიტორი მოიწვევს ცვლილების განსახილველ კონფერენციას, რომელზედაც მიწვეული იქნებიან ყველა მონაწილე სახელმწიფოები.
2. შესწორების განმხილველ ყოველ კონფერენციაზე დამკვირვებლის სტატუსით პროცედურის შეთანხმებული წესების შესაბამისად შეიძლება მოწვეულ იქნან სახელმწიფოები, რომლებიც არ წარმოადგენენ წინამდებარე კონვენციის თუ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის მონაწილე სახელმწიფოს, აგრეთვე სხვა შესაბამისი საერთაშორისო ორგანიზაციები და დაწესებულებები, რეგიონალური ორგანიზაციები, წითელი ჯვრის საერთაშორისო კომიტეტი და შესაბამისი საერთაშორისო ორგანიზაციები.
3. შესწორების განმხილველი კონფერენცია ტარდება მონაწილე სახელმწიფოთა თათბირის ან კონფერენციის ჩატარების შემდეგ, რომელიც განიხილავდა მოქმედებას, თუ მონაწილე სახელმწიფოთა უმრავლესობა არ მიმართავს თხოვნით მისი უფრო ადრე ჩატარების შესახებ.
4. წინამდებარე კონვენციის ნებისმიერი შესწორების მიღება ხდება ორი მესამედის ხმების უმრავლესობით. ამ წესით მიღებული შესწორების შესახებ დეპოზიტორი აცნობებს ყველა მონაწილე სახელმწიფოს.
5. წინამდებარე კონვენციის შესწორება ძალაში შედის ყველა მონაწილე სახელმწიფოსათვის მას შემდეგ, რაც დეპოზიტორს ჩაბარდება დოკუმენტები ხმების უმრავლესობით მისი მიღების თაობაზე. შემდგომში, ნებისმიერი სხვა დანარჩენი მონაწილე სახელმწიფოსთვის იგი ძალაში შევა დეპოზიტორისთვის მათ მიერ მიღების დოკუმენტის ჩაბარების შემდეგ.

მუხლი 14.

ხარჯები

1. მონაწილე სახელმწიფოთა თათბირების, საგანგებო თათბირების კონვენციის მოქმედების თუ მასში ცვლილებების (შესწორებების) კონფერენციების ჩატარების ხარჯები დაიფარება მონაწილე სახელმწიფოთა ან მათში მონაწილე იმ სახელმწიფოთა მიერ, რომლებიც არ არიან მონაწილენი გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის საწევრო ანარიცხების შკალის შესაბამისად სათანადო კორექტივების გათვალისწინებით.
2. გაეროს გენერალური მდივნის მიერ გაწეული ხარჯები მე-7 და მე-8 მუხლის შესაბამისად და ფაქტების დამდგენი ნებისმიერი მისიის მიერ გაწეული ხარჯები დაიფარება მონაწილე სახელმწიფოთა მიერ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის საწევრო ანარიცხების შკალის შესაბამისად სათანადო კორექტივების გათვალისწინებით.

მუხლი 15.

ხელმოწერა

წინამდებარე კონვენცია, მიღებული 1987 წ. 18 სექტემბერს ნორვეგიის ქალაქ ოსლოში ღია ხელმოსაწერად ნებისმიერი სახელმწიფოსათვის კანადის ქ. ოტავაში 1987 წ. 3 და 4 დეკემბერს და ნიუ-იორკის გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ცენტრალურ დაწესებულებებში 1997 წ. 5 დეკემბრიდან მის ძალაში შესვლამდე.

მუხლი 16.

რატიფიკაცია, მიღება, დამტკიცება ან მიერთება

1. წინამდებარე კონვენცია ექვემდებარება რატიფიკაციას, მიღებას ან დამტკიცებას მის ხელმომწერთა მხრიდან.
2. იგი ღიაა მიერთებისათვის ნებისმიერი იმ სახელმწიფოსათვის, რომელსაც ხელი არ მოუწერია კონვენციაზე.
3. დოკუმენტაცია რატიფიკაციის, მიღების დამტკიცების თუ მიერთების შესახებ ბარდება შესაბამისად დებოზიტორს.

მუხლი 17.

ძალაში შესვლა

1. წინამდებარე კონვენცია ძალაში შედის მეექვსე თვის პირველი დღიდან იმ თვიდან მოყოლებული, რომლის განმავლობაში დებოზიტორს ჩაბარდა მეორმოცე დოკუმენტი რატიფიკაციის, მიღების, დამტკიცების ან მიერთების შესახებ.
2. ნებისმიერი სახელმწიფოსათვის, რომელიც დებოზიტორს შესაბამისად აბარებს თავის დოკუმენტს რატიფიკაციის, მიღების, დამტკიცების თუ მიერთების შესახებ მეორმოცე დოკუმენტის ჩაბარების შემდეგ წინამდებარე კონვენცია ძალაში შედის ჩაბარების თარიღიდან მეექვსე თვის პირველი დღიდან.

მუხლი 18.

დროებითი გამოყენება

რატიფიკაციის, მიღების, დამტკიცების ან მიერთების მომენტში ნებისმიერ სახელმწიფოს შეუძლია განაცხადოს, რომ კონვენციის ძალაში შესვლამდე იგი გამოიყენებს მათ დროებითი გამოყენების საფუძველზე წინამდებარე კონვენციის დებულების პირველი მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად.

მუხლი 19.

გადასხვაფერება

1. წინამდებარე კონვენციის მუხლების გადასხვაფერება დაუშვებელია.

მუხლი 20.

მოქმედების ვადა და გამოსვლა

1. წინამდებარე კონვენცია უვადოა.

2. ყოველ მონაწილე სახელმწიფოს თავისი სახელმწიფოებრივი სუვერენიტეტის განხორციელების წესით უფლება აქვს გამოვიდეს წინამდებარე კონვენციიდან. იგი თავისი გადაწყვეტილების შესახებ აცნობებს ყველა სხვა მონაწილე სახელმწიფოს, დეპოზიტორს და გაეროს უშიშროების საბჭოს. ამგვარ შეტყობინებაში სრულად უნდა აისახოს გამოსვლის მიზეზების მოტივაცია.

3. კონვენციიდან გამოსვლა ძალაში შედის დეპოზიტორის მიერ გამოსვლის შესახებ შეტყობინების მიღებიდან 6 თვის მანძილზე. ამავე დროს, თუ ექვსთვიანი ვადის გასვლის მომენტისათვის გამოსვლის მსურველი მონაწილე სახელმწიფო ჩათრეულია შეიარაღებულ კონფლიქტში, გამოსვლა ძალაში შედის მხოლოდ შეიარაღებული კონფლიქტის დასრულების შემდეგ.

4. კონვენციიდან მონაწილე სახელმწიფოს გამოსვლა არავითარ შემთხვევაში არ მიანიშნებს, რომ სახელმწიფოს მიერ სხვა ნებისმიერი საერთაშორისო სამართლის ნორმების შესაბამისი ვალდებულებების შესრულების უგულვებელყოფას.

მუხლი 21.

დეპოზიტორი

გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალური მდივანი მოცემული მუხლის თანახმად ინიშნება წინამდებარე კონვენციის დეპოზიტორად.

მუხლი 22.

აუტენტური ტექსტები

წინამდებარე კონვენციის დედნის ინგლისური, არაბული, ესპანური, ჩინური, რუსული და ფრანგულენოვანი ტექსტები ითვლებიან თანაბარაუტენტურად და შესაბამისად ბარდება გაეროს გენერალურ მდივანს.